

Republika Hrvatska
Županijski sud u Osijeku
Osijek, Europska avenija 7

Poslovni broj GŽ-1504/2022-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od sudaca tog suda Krunoslave Dropulić, predsjednika vijeća, Drage Grubeše, suca izvjestitelja i člana vijeća i Snježane Androš, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Klub navijača "Armada Rijeka", Slaviše Vajnera Čiče 5b, Rijeka, OIB 36749824794, zastupanog po punomoćnicima, odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Vukić i partneri iz Rijeke, protiv tuženika Željka Jovanovića iz Rijeke, Ede Jardasa 1, OIB 59875176716, zastupanog po punomoćnici Borjani Jovanović, odvjetnici u Rijeci, radi naknade štete, rješavajući žalbu tužitelja protiv presude Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Pn-143/2020-38 od 10. lipnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 24. kolovoza 2023.,

presudio je

I. Žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Pn-143/2020-38 od 10. lipnja 2022.

II. Zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbe se odbija kao neosnovan.

III. Tuženiku se ne dosuđuje trošak odgovora na žalbu.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

"I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 75.000,00 kuna zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 8.5.2020. pa do isplate po stopi u visini prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno

razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročene parnične troškove zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi u visini prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe."

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi prouzročene parnične troškove u iznosu od 5.750,00 kuna zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude 10.6.2022. pa do isplate, po stopi u visini prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećanoj za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana."

2. Ovu presudu pravovremeno podnesenom žalbom pobija tužitelj zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22. i 114/22., u daljnjem tekstu: ZPP), s prijedlogom da se prvostupanjska presuda preinači u smislu žalbenih navoda ili ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak i odluku i prizna trošak sastava žalbe.

3. Tuženik je u odgovoru na žalbu osporio osnovanost žalbenih navoda tužitelja i predložio da se žalba tužitelja odbije kao neosnovana i potvrdi presuda suda prvog stupnja i prizna trošak sastava odgovora na žalbu.

4. Žalba nije osnovana.

5. Nasuprot žalbenim navodima tužitelja prvostupanjska presuda sadržava iscrpne i valjane razloge o odlučnim činjenicama i nema takvih proturječnosti da se ne bi mogla ispitati, pa stoga prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.

6. Nije sporno da je tuženik 2. svibnja 2020. na svom Facebook profilu objavio: "U predvečerje noći velikog datuma i povijesti Rijeke, 75. obljetnice oslobođenja grada od njemačkih okupatora i pobjede nad nacizmom, fašizmom i ustaškim zločincima pozivam sve nepismene ustašofile da obnove gradivo iz povijesti i da nas poštede relativiziranja ustaštva i ustaškog poglavnika Pavelića koji je uz ustaški poklič "ZDS" Rijeku, Istru i Zadar prodao fašistima. Povijest je učiteljica života, s vremena na vrijeme nekima je očito, potrebno ponoviti povijesne činjenice. Anemični stav Plenkovića i njegovih najbližih suradnika prema ustaškom pozdravu ZDS, šačica jada koja zastavama sa ustaškim pozdravom ZDS blati Most branitelja u Rijeci je slika Hrvatske koja kod svih građana neopterećenih drugim i drugačijim izaziva osjećaj nemira, tjeskobe, rezignacije i gađenja. Zato nemojmo okretati glavu, povlačiti se i šutke dopuštati toj manjini krivotvoritelja povijesti da svojim revizionističkim ispadima bacaju ljagu na antifašizam i Domovinski rat u našoj demokratskoj, proeuropskoj i

multikulturalnoj Rijeci. Živio 3. maj, Dan oslobođenja Grada Rijeke." Uz navedeni tekst objavljena je slika oslobođenja Rijeke 3. svibnja 1945.

7. Objava tuženika na Facebook profilu prenesena je na portalima Rijeka Danas, na portalu Novog lista i na portalu Fiuman.hr.

8. Također, nije sporno da je tužitelj 30. travnja 2020., a nakon izjave predsjednika Republike Hrvatske Zorana Milanovića 27. travnja 2020. na komemoraciji u Jasenovcu da spomen ploču na kojoj su uklesana imena poginulih pripadnika Hrvatskih obrambenih snaga (HOS) na području Jasenovca na kojoj spomen ploči je uklesan i pozdrav "Za dom spremni" treba maknuti i negdje baciti jer da ista nema veze s Domovinskim ratom, organizirao na Mostu branitelja u Rijeci skup radi potpore pripadnicima "HOS-a" koji su tijekom Domovinskog rata dali svoj život za slobodnu i neovisnu Hrvatsku, te na Mostu hrvatskih branitelja sa zastavom Riječani u čijem gornjem desnom uglu su slova AC (Armada Croatia), a u donjem lijevom uglu Grb Rijeke, zatim izložili transparent "HOS – DOMOVINI NA PONOS" sa karakterističnim / stiliziranim slovom "A" iznad kojeg je natpis "ZDS!".

9. Prvostupanjski sud je prihvatio kao istinite iskaze ovlaštenih osoba tužitelja Matea Dejak, Dejana Božića, Branimira Gregurića, Sanjina Kosića, Željka Berića i Deana Kalabote, te temeljem iskaza ovih saslušanih svjedoka utvrdio da je predsjedništvo tužitelja jednoglasno donijelo odluku o javnom istupu manjeg broja građana na Mostu hrvatskih branitelja u Rijeci, kao mjestu na kojem se uobičajeno iskazuje pijetet i počast vezano za Domovinski rat, a kao podrška poginulim braniteljima HOS-a koji su bili članovi "Armade". Na taj način željela se isključivo odati počast i priznanje pripadnicima HOS-a koji su kao članovi tužitelja sudjelovali na ratištima od kojih su mnogi bili ranjeni i poginuli. Također, prvostupanjski sud je utvrdio da je istup tužitelja bio medijski popraćen i prije sporne objave tuženika (toč. 21.).

10. Prvostupanjski sud nije prihvatio kao objektivne i nepristrane navode ovlaštene osobe tužitelja i svjedoka da je u konkretnom slučaju isticanje rukom pisanog transparenta "ZDS" bilo dozvoljeno i zakonom nezabranjeno s obrazloženjem da se kratica pozdrava "Za dom spremni" koristila kao vojna insignija na službenom grbu, zastavi i uniformama, pod čime su se borili u Domovinskom ratu pripadnici HOS-a kao dio službene Hrvatske vojske, a što ni danas nije zakonom zabranjeno.

11. Prvostupanjski sud nastavno zaključuje da se slogan "Za dom spremni" nedvojbeno i danas nalazi na grbu i pečatu Saveza Udruga dragovoljaca Hrvatskih obrambenih snaga, da ustaški pozdrav "Za dom spremni" je protuustavan pozdrav.

12. Nadalje, prvostupanjski sud nije prihvatio iskaz tuženika da nije znao da su se kritičnog dana na Mostu hrvatskih branitelja okupili članovi navijačke druge "Armada" (toč. 22.).

13. U odnosu na pobude i motive objave teksta tuženika prvostupanjski sud je iskaz tuženika u tom dijelu u cijelosti prihvatio kao uvjerljiv, vjerodostojan i logičan (toč. 22.1.).

14. Prvostupanjski sud je odbio istaknuti prigovor promašene aktivne legitimacije tužitelja (toč. 23.).

15. Prvostupanjski sud je ispitujući opravdanost prigovora miješanja u jamstvo slobode mišljenja i izražavanja misli proveo test nužnosti u demokratskom društvu (toč. 30.).

16. Na temelju provedenih dokaza prvostupanjski sud je utvrdio da tužitelj kao navijačka skupina sudjeluje u javnom životu i relevantan je društveni subjekt na nacionalnoj i lokalnoj razini, apolitičan je u svojim djelovanjima usmjerenim na zaštitu integriteta i vrijednosti vezanih za grad Rijeku i Republiku Hrvatsku, posebice tekovine Domovinskog rata i očuvanju sjećanja na njegove žrtve. Tužitelj je odlukom svoga predsjedništva organizirao istup na Mostu hrvatskih branitelja u Rijeci 30. travnja 2020. kako bi iskazao podršku poginulim braniteljima HOS-a u Domovinskom ratu, te tom prilikom izložio i rukom napisan transparent "ZDS!" (toč. 32.).

17. Isto tako, prvostupanjski sud je utvrdio da je tuženik javna osoba, dugogodišnji zastupnik, bivši ministar obrazovanja, znanosti i sporta, aktivni političar na lokalnoj i nacionalnoj razini koji ne spori ratni napor i značajni doprinos pripadnika HOS-a u Domovinskom ratu niti njihova službena obilježja, zastavu i grb, te se u svom političkom i društvenom životu zalaže za zabranu ustaškog pozdrava "Za dom spremni", a čiji je akronim tužitelj istaknuo prilikom događaja od 30. travnja 2020., pa je tuženik između ostalog na svom Facebook profilu u objavi teksta 2. svibnja 2020. dao svoj vrijednosni sud u odnosu na navedeni, izloženi transparent kojim je neprijeporno uvrijedio članove tužitelja riječima "nepismeni ustašofili i šačica jada" (toč. 31.1.).

18. Prvostupanjski sud je razmotrio odluku Europskog suda za ljudska prava u predmetu *Ždanoka protiv Latvije* (2006.) te istaknuo: "da će se suzdržati, koliko god je to moguće, od izražavanja mišljenja o stvarima čisto povijesnog činjeničnog stanja, koje ne ulaze u njegovu jurisdikciju; ipak, može prihvatiti određene dobro poznate povijesne istine i temeljiti svoja obrazloženja na njima". Naime, dobro poznata povijesna istina je da je "NDH" bila nacistička i fašistička tvorevina i kao takva predstavljala je apsolutnu negaciju legitimnih težnji naroda za vlastitom državom i tešku povijesnu zloporabu tih težnji. Stoga, sukladno izvorišnim osnovama Ustava Republike Hrvatske, Republika Hrvatska nije sljednica NDH ni po kojoj osnovi.

19. Također, je Ustavni sud Republike Hrvatske naglasio kako njegovo rezoniranje u ovom predmetu nije vezano samo uz imena ulica, već to predstavlja i njegovo stajalište o karakteru NDH kao negaciji temeljnih vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske (U-II-6111/2013 od 10. listopada 2017.).

20. Slijedom izloženog, nepobitno je da je pozdrav "Za dom spremni" primjer implicitnog govora mržnje, da je korišten kao službeni pozdrav ustaškog pokreta i totalitarnog režima, koji pokret je iznikao iz fašizma temeljenog, između ostalog, i na rasizmu pa time simbolizira mržnju prema ljudima drugačije vjerske i etničke pripadnosti i manifestaciju rasističke ideologije, koji je nespojiv s vrijednostima zajamčenim Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Međunarodni ugovori, broj 18/97., 6/99.).

21. Prvostupanjski sud je, nadalje, konačno utvrdio da je povod tuženika za objavu spornog članka bila 75. obljetnica oslobođenja Rijeke u Drugom svjetskom ratu od

nacističkog / fašističkog okupatora, kao i javni istup desetak članova "Armade" u potpori poginulim braniteljima HOS-a, da sporna izjava sadrži objektivno uvredljive i škodljive, grube navode i etiketiranje članova tužitelja koje je tuženik pogrdno i pretjerano nazvao "nepismenim ustašofilima" i "šačica jada", te da unatoč tome da se ne može smatrati da je objava dana u "zloj" vjeri već gruboj kritici zbog korištenja protuustavnog pozdrava u javnom istupu tužitelja (toč. 35.).

22. Provodeći test razmjernosti prvostupanjski sud nije utvrdio prijeku društvenu potrebu za davanje prednosti pravnoj zaštiti jamstva štovanja tužiteljevog dostojanstva, ugleda i časti pred tuženikovom slobodom mišljenja i izražavanja misli te dosudi naknade štete, te na temelju utvrđenih činjenica i zaključaka, dao prednost tuženikovom pravu na slobodu mišljenja i izražavanja misli te tužbeni zahtjev tužitelja odbio kao neosnovan.

23. Također, za istaći je da je prvostupanjski sud odluku o osnovanosti zahtjeva tužitelja utemeljio i na zaključku Vijeća za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima koje glasi: Vijeće ne smatra neprihvatljivom izričitu zabranu svih prima facie spornih obilježja mržnje, tj. jednoznačenjskih spornih obilježja koja se identificiraju s idejama totalitarizma, pa su samo po sebi njihovi noseći simboli. Primjeri takvih prima facie spornih obilježja mržnje su fašistički rimski pozdrav, tzv. Hitlerov pozdrav uz riječi "Sieg heil", nacistički znak kukastog križa, nacistički znak "SS", četnička kokarda, ustaško "U", ustaški pozdravi "Za dom i poglavnika" i "Za dom spremni".

24. U žalbi tužitelj prigovara da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenice koje su od odlučnog značaja za donošenje zakonite odluke.

25. U bitnom tužitelj prigovara da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da su pripadnici tužitelja na Mostu hrvatskih branitelja u Rijeci veličali kvinslinšku NDH i da je tuženik kroz svoju Facebook objavu imao pravo izražavanja pripadnika tužitelja poistovjetiti sa ustaškim režimom te ih okvalificirati kao "nepismene ustašofile", "šačicu jada" koja zastavama sa ustaškim pozdravom ZDS blati Most branitelja u Rijeci te manjinu krivotvoritelja povijesti koja svojim revizionističkim ispadima bacaju ljagu na antifašizam i Domovinski rat.

26. Nadalje, prigovara da je sud evidentno propustio utvrditi da ova reakcija članova tužitelja nema apsolutno nikakve veze s ustaškom državom, da korištenje pozdrava "ZDS" na način kako je to učinjeno u konkretnom slučaju, nema i ne može imati bilo kakve konotacije s ustaškom državom i ustaškim režimom, već jedino i isključivo u cilju komemoriranja svih poginulih pripadnika HOS-a, da korištenje "ZDS" na Mostu hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata glede komemoriranja pripadnika HOS-a nije protupravno jer registrirana udruga Veterana HOS-a ima insignije upravo s pozdravom "Za dom spremni".

27. Nastavno, u žalbi se prigovara da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio čl. 19. i čl. 1100. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22. i 156/22., dalje: ZOO), nezakonito se u odluci pozvao na odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske i odluke Europskog suda za ljudska prava kojim bi se tuženiku jamčila zaštita slobode izražavanja, te da je prvostupanjski propustio ocijeniti i značaj čl. 1. i čl. 3. Zakona o hrvatskim

braniteljima iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji ("Narodne novine" broj 121/17., 98/19. i 84/21.).

28. Člankom 4. Zakona o udrugama ("Narodne novine" broj 74/14., 70/17., 98/19. i 151/22., dalje: ZU) propisano je: Udruga u smislu ovog Zakona je svaki oblik slobodnog i dobrovoljnog udruživanja više fizičkih odnosno pravnih osoba koje se, radi zaštite njihovih probitaka ili zauzimanja za zaštitu ljudskih prava i sloboda, zaštitu okoliša i prirode i održivi razvoj, te za humanitarna, socijalna, kulturna, odgojno obrazovna, znanstvena, sportska, zdravstvena, tehnička, informacijska, strukovna ili druga uvjerenja i ciljeve koji nisu u suprotnosti s Ustavom i zakonom, a bez namjere stjecanja dobiti ili drugih gospodarskih procjenjivih koristi, podvrgavaju pravilima koja uređuju ustroj i djelovanje tog oblika udruživanja.

29. Djelovanje udruga temelji se na načelima javnosti, demokratskog ustroja i načelu slobodnog sudjelovanja u javnom životu.

30. Udruga stječe pravnu osobnost danom upisa u Registar udruga (čl. 5. ZU).

31. Člankom 35. Ustava Republike Hrvatske štiti se dostojanstvo, čast i ugled tužitelja, a čl. 38. Ustava Republike Hrvatske štiti se jamstvo slobode misli.

32. Člankom 19. st. 3. ZOO propisano je: Pravna osoba ima sva navedena prava osobnosti, osim onih vezanih uz biološku bit fizičke osobe, a osobito pravo na ugled i dobar glas, čast, ime, odnosno tvrtku, poslovnu tajnu, slobodu privređivanja i dr.

33. Člankom 1099. ZOO propisano je: U slučaju povreda prava osobnosti oštećenik može zahtijevati na trošak štetnika objavljivanje presude, odnosno ispravka, povlačenje izjave kojom je povreda učinjena ili što drugo čime se može ostvariti svrha koja se postiže pravičnom novčanom naknadom.

34. Člankom 1100. st. 3. ZOO propisano je: Za povredu ugleda i drugih prava osobnosti sud će, ako procijeni da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi joj pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema.

35. Suprotno žalbenim navodima tužitelja, ovaj sud prihvaća pravilnim zaključak prvostupanjskog suda da se tužitelj ne može pozivati da je na Mostu hrvatskih branitelja stavio znak "ZDS" iz razloga što je u registriranoj udruzi Hrvatskih obrambenih snaga nalazi znak "Za dom spremni".

36. Kada se stranka u postupku poziva na jamstvo slobode i misli zaštićeno čl. 38. Ustava Republike Hrvatske, sudovi su dužni ispitati osnovanost takvog prigovora, te provesti test zaštite dostojanstva, časti i ugleda dobrog glasa, s testom jamstva slobode misli zaštićeno čl. 38. Ustava Republike Hrvatske, pa se stoga ne prihvaćaju žalbeni navodi tužitelja da se prvostupanjski sud nije u pobijanoj presudi mogao pozvati na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske U-III-2588/16 od 8. studenoga 2016., te na odluku Europskog suda za ljudska prava (Josip Šimunić – Republika Hrvatska zahtjev broj 2037/17 od 22. siječnja 2019.).

37. Temeljna načelna stajališta sadržana u presudama Europskog suda za ljudska prava u odnosu na ograničenje slobode izražavanja propisani su čl. 10. st. 2. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

38. Sloboda izražavanja predstavlja jedno od temeljnih načela demokratskog društva i jedno od osnovnih uvjeta za njegov napredak te za ispunjenje svakog pojedinca. Sukladno st. 2. istog, čl. 10. je primjenjiv ne samo na "informacije" ili "ideje" koje su blagonaklono prihvaćene ili se ne smatraju uvredljivima ili ne izazivaju nikakvu reakciju, nego i na one koje vrijeđaju, šokiraju ili uznemiruju. To zahtjeva pluralizam, tolerancija i slobodoumlje bez kojih nema "demokratskog društva". Kao što je navedeno u čl. 10. ova je sloboda podložna iznimkama, koje ... moraju biti strogo tumačene, a potreba za bilo kakvih ograničenjima mora biti uvjerljivo utvrđena.

39. Ne prihvaćanu se žalbeni navodi tužitelja da isticanje simbola "ZDS" na Mostu hrvatskih branitelja nije protuustavno, jer je Ustavni sud Republike Hrvatske u više svojih odluka zauzeo shvaćanje da je isticanje simbola "Za dom spremni" protuustavno.

40. Razmatrajući sve okolnosti štetnog događaja ovaj sud smatra da je tužitelj isticanjem simbola "ZDS" na Mostu hrvatskih branitelja, kao navijačka skupina koja javno djeluje bila svjesna da na taj način može povrijediti dostojanstvo drugih, a time i temeljnih vrijednosti demokratskog društva.

41. Tužitelj se kao udruga navijača trebao suzdržati dok se ne uredi blanketnim normama uporaba simbola "ZDS", od isticanja simbola "ZDS" na Mostu hrvatskih branitelja u Rijeci. Ovo načelo propisano je u čl. 8. ZOO koje glasi: Svatko je dužan uzdržavati se postupaka kojim se drugome može prouzročiti šteta.

42. Tuženik je u Facebook objavi premašio dozvoljenu kritiku nazivajući osobe koje su se nalazile na Mostu hrvatskih branitelja "ustašofilima" i "šačicom jada".

43. Da bi se tužitelju dosudila pravična novčana naknada za duševne boli i zbog povreda ugleda i časti i dobrog glasa ona mora biti iznimno teška i objektivno podobna da naruši dostojanstvo, čast i ugled.

44. S obzirom na sve okolnosti konkretnog štetnog događaja, ovaj sud smatra da tuženikovo prekoračenje kritike postupanja oštećenika nije takvog značaja i intenziteta da bi bilo objektivno podobno da tužitelju kao udruzi navijača nanese takvu intenzivnu duševnu bol zbog povrede dostojanstva, časti i ugleda, koje bi opravdalo dosudu pravične novčane naknade štete zbog povrede prava osobnosti na dostojanstvo, čast i ugled, te dobar glas, za štetu koja je počinjena samo u odnosu na individualno određene dragovoljce HOS-a tijekom Domovinskog rata koji su bili pripadnici navijačke skupine "Armada".

45. Slijedom iznijetog, po ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud je ispravno utvrdio činjenično stanje, i na tako ispravno utvrđeno činjenično stanje, odbijanjem tužbenog zahtjeva tužitelja pravilno primijenio materijalno pravo.

46. Odluka o troškovima parničnog postupka je zakonita po osnovi (čl. 154. st.1. ZPP-a), te po visini (čl. 155. ZPP-a), te sukladna Tarif o nagradama i naknadi

troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22. i 123/22., u daljnjem tekstu: Tarifa).

47. Odluka o trošku žalbe temelji se na odredbi čl. 166. st. 1. u svezi s čl. 154. st. 1. ZPP-a, a odluka o trošku odgovora na žalbu na odredbi čl. 155. ZPP-a.

48. Budući ne postoje niti žalbeni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je odbiti žalbu tužitelja i potvrditi presudu suda prvog stupnja (čl. 368. st.1. ZPP-a).

Osijek, 24. kolovoza 2023.

Predsjednik vijeća
Krunoslava Dropulić

Broj zapisa: **9-3085c-cc5bf**

Kontrolni broj: **0ee96-a4bc8-bbdb2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Krunoslava Dropulić, O=ŽUPANIJSKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.